(206) "कुटुम्ब धारणे" (X-चुरादिः-1679. सक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः । [अ]

कुटुम्बकः-म्बिका,	चुकुटुम्बयिषकः-षिका ;[1]
कुटुम्बयिता-त्री,	चुकुटुम्बयिषिता-त्री ;
कुटुम्बयमानः ,	चुकुटुम्बयिषमाणः ;
कुटुम्बयिष्यमाणः,	चुकुटुम्बयिषिष्यमाणः ;
[2]कुटुम्बितम्-तः,	चुकुटुम्बयिषितः-तवान् ;
कुटुम्बः,	चुकुटुम्बयिषुः ;
कुटुम्बयितव्यम् ,	चुकुटुम्बयिषितव्यम् ;
कुटुम्बनीयम् ,	चुकुटुम्बयिषणीयम् ;
कुटुम्बयम् ,	चुकुटुम्बयिष्यम् ;
ईषत्कुटुम्बः-दुष्कुटुम्बः-सुकुटुम्बः ;	—
कुटुम्ब्यमानः,	चुकुटुम्बयिष्यमाणः ;
[3]कुटुम्बः,	चुकुटुम्बयिषः ;
कुटुम्बयितुम् ,	चुकुटुम्बयिषितुम् ;
कुटुम्बना,	चुकुटुम्बयिषा ;
कुटुम्बनम् ,	चुकुटुम्बयिषणम् ;
कुटुम्बयित्वा,	चुकुटुम्बयिषित्वा ;
प्रकुटुम्ब्य,	प्रचुकुटुम्बयिष्य ;
कुटुम्बम् २, } कुटुम्बयित्वा २, }	चुकुटुम्बयिषम् २ ; } चुकुटुम्बयिषित्वा २. }

(207) "कुट्ट छेदनभर्त्सनयोः"

(X-चुरादिः-1558. सक. सेट्. उभ.) 'पूरणे' इत्येके ।

कुट्टकः-ट्टिका,	चुकुट्टयिषकः-षिका ;

[अ] 'तत्रि कुटुम्बधारणे' इत्यत्र 'कुटुम्ब' इति पृथग् धातुरिति चान्द्राणां मतेन लिख्यते ।

1. अनेकाच्त्वात् यङ् न ।
2. 'निष्ठायां सेटि' (6-4-52) इति णिलोपः ।
3. कुटुम्ब्यते = धार्यते पोष्यते इति कुटुम्बः = पोष्यवर्गः । कर्मणि घञ् ।